

NOVA DOBA

plačano do
Licejske knjižnice

Ljubljana

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasi za mm višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Upravišтво: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.066.

ZDRAVO!

Pozdravljeni bratje in sestre, ki prihajate iz našega kraljevskega Beograda, iz osrčja naše domovine v naše belo mesto! Pozdravljeni Vi vsi, ki s srbsko narodno pesmijo na slovenskih tleh prirejate kulturno-nacionalno manifestacijo narodnega našega edinstva! Pozdravljeni sinovi in hčere hrabrega srbskega plemena, katerega kri je tekla za naše osvobojenje. Po triumfih, ki jih je slavila slovenska in hrvatska pesem v Vaših pokrajinah, prihajate Vi v hrvatske in slovenske dele naše domovine, da nam prinesete blagolasne, otožne in mehke akorde Vaše narodne pesmi, da nas seznanite še bolj z dušo in značajem Vašega naroda, ki odseva pač najlepše in najboljše iz narodne pesmi.

Niste nam tuji v našem mestu. Večkrat smo pozdravljali že Vaše rojake, ki so prihajali v za nje nove in neznane kraje.

Vendar pozdravljamo prvič odlične reprezentante Vaše pesmi! Ko stopate po ulicah celjskih, mislite na to, da so to zgodovinska in bojna tla. Ko stopite na breg bistre Savinje, ki jo napajajo snežniki naših Alp in vidite siv in mogočen celjski grad, spomnite se na stoletne boje, ki jih je bojeval v tem mestu naš slovenski rod s svojimi tlačitelji.

Niso bili to boji krvavi, ni tekla tu kri, kot na Vaših zmago-slavnih bojnih poljanah.

Tu se je bil boj, boj nadvlade nemštva, ki ga je podpiral vladar, ga podpirala vlada, dežela in mesto ter ves ogromen germanski aparat, ki je lovil naše duše, podkupoval naše ljudi, glodal narodno zavest, ustvarjal čete strupenih narodnih odpadnikov ter širil zaničevanje proti vsemu našemu življu.

Ne smete se čuditi, če temu tisočletnemu pritisku odgovarja mehki značaj naših duš, ki se še niso navadile svobode in ki še ne znajo uživati življenja na svobodnih tleh.

Pa ne samo proti nam, proti vsem Jugoslovanom so nastopali naši nasprotniki.

Koliko se je blatil Vaš rod v svetovni vojski, kako so se o njem izraževali oni hinavci, ki trde danes, da so Vaši prijatelji. In koliko je našega življa trpelo vso vojno radi tega, ker se je zavzel za Vaš bratski nam rod!

To, bratje in sestre, smo Vam morali poklicati v spomin v onem svečanem trenutku, ko stopate na svobodna tla našega mesta!

Niste nam tujci, kot to trdijo zlobneži pri Vas in pri nas!

Nismo oni, ki bi hoteli le misliti na kako delo proti skupni naši domovini.

Ljubimo to svojo domovino, ta naš s krvjo stotisočev ustvarjeni dom, ravno tako strastno in vroče kot Vi, braniti jo hočemo kot Vi proti vsakemu sovragu do zadnje kaplje krvi.

Dvojno nam dobrodošli! Spoznajte naše prilike in naš značaj, spoznajte naše veselje in našo bol ter poročajte potem v lepi prestolici istino, ki jo vidite: da biva v lepih pokrajinah Slovenije zdrav in krepek rod, brat Vam po duhu in jeziku, ki Vas ljubi iskreno in odkrito! Razbijte govorce nasprotnikov, ki govorijo drugače, ki nas hočejo razdvojiti, da bi zopet lažje zavladali nad nami.

Dobro se imejte med nami, to Vam iskreno želimo!

Kar Vam moremo dati najlepšega, je naše srce, ki Vam ga dajemo v spoznanje na pot!

Spoznajte ga in ljubite ga! Vi pa nam dajte slišati nepopisno miline Vaše pesmi, Vaše duše, da Vas spoznamo in zljubimo!

Spoznanje bo najlepša pot, da si uredimo lep naš skupni dom, lepo našo domovino! Dobro nam došla pevska družina Stanković v našem Celju!

ZDRAVO!

Pevska družina Stanković v Beogradu.

Z ozirom na bližnji poset naših bratov pevcev iz Beograda podajemo nekaj podatkov o pevske družini Stanković.

2. 8. 1881. osnovana je bila v Beogradu pevska družina, ki si je na čast prvemu srbskemu skladatelju Korneliju Stankoviću nadela ime »Cerkvena pevska družina Stanković«.

Kornelije Stanković rodil se je dne 18. 8. 1831. u Budimu ter je v istem mestu dne 3. 4. 1865. umrl.

Njegovo najvažnejše delo je bilo skladanje narodne cerkveno - vokalne glazbe.

25. novembra 1882 sestavljena so bila pravila društva, ter izvedena popolna organizacija društva. Leta 1883 se je prvotni naziv društva spremenil v »pevska družina Stanković«, katero ime še danes obstoja.

Pokrovitelj družine nadškof beograjski in metropolit Srbije Teodosije Mraović, napisal je na dan svoje krstne slave, na Petrov dan leta 1889 testament, v katerem je društvu zapustil fond za nego in izpopolnjevanje cerkvenega petja. V tem testamentu pravi Mraović »naj bo naslednik fonda društvo Stanković, ki po mojem mnenju že sedaj najbolje odgovarja po svojem delovanju ciljem, v dosego katerih sem fond osnoval. Gotovo je, da se bo to delovanje še poboľšalo ter bo odgovarjalo popolnoma mojim željam.«

Važnejše društvene spremembe, posebno kar se tiče pravil, izvršene so bile v letih 1893, 1894, 1910, 1912, 1914 in 1921. V binkoštnih praznikih leta 1910 vršila se je slavnostna proslava 30 letnice društva.

Takrat je bila blagoslovljena društvena zastava, ki jo je podaril društvu

Živojin Simić, ravnatelj gimnazije in 25 letni predsednik društva.

Zastava je bila o priliki blagoslovljenja odlikovana z redom Sv. Save 5. vrste.

Leta 1911 osnovala je družina s privoljenjem ministrstva prosvete glazbeno šolo. V istem letu kupilo je društvo hišo v ulici Miloša Velikega št. 1, kjer je zgrajen »dom pevačke družine Stanković«, ki je bil odprt v blagoslovljen na Vidov dan leta 1913.

Od tega dne slavi društvo svojo slavo ta dan, kot dan slave velikega mučenika Cara Lazarja.

V svetovni vojski, v letih 1914 — 1918, je društveni dom zasedla sovražna vojska.

Imovina društva je trpela mnogo škode, ter je bila o priliki vojne odnesena društvena zastava. V težkih dneh vojne, omejilo je društvo svoje delovanje le na cerkveno petje.

V času okupacije vodila je zbor gospa Biničijeva.

Ko je srbska vojska osvobodila domovino in zmagovalno prikorakala v Beograd, prevzel je pokroviteljstvo društva prestolonaslednik Aleksander. To pokroviteljstvo prevzel je tudi po nastopu kraljevske časti.

Leta 1921 bilo je društvo odlikovano z redom sv. Save 3. razreda. Društveni znak tvorijo lila s prekrizanimi goskami.

Iz navedenih zgodovinskih podatkov izhaja, da je »Stanković« najznamenitejša in najstarejša srbsko pevska družina. Zanimivo je, da v točki 4 društvenih pravil, navaja kot društveno nalogo sledeče: »Pevska družina Stanković neguje cerkveno in svetovno narodno in umetno petje, ter ima nalogo, da ne samo v deželi temveč tudi izven

nje širi srbsko, hrvatsko in slovensko pesem in ostalo godbeno umetnost.

Turneja Stankovića po Hrvatski in Sloveniji je kulturno - nacionalna manifestacija prvega reda.

Po koncertnih nastopih Glazbene Matice iz Ljubljane po srbskih pokrajinah naše domovine, po koncertih Ljinskega, Kola in Mladosti iz Zagreba prihaja k nam Stanković, da nam da slišati, uživati in dihati čisto in nežno narodno melodijo našega srbskega plemena.

Ne dvomimo, da bo pesem iz srca k srcu našla pri nas isti topli odziv, kot

ga je slovenska pesem našla v Beogradu.

Iz teh razlogov je vspešni koncert sestavljen izključno iz narodnih skladb Mokranjčevih, iz katerih bo naše občinstvo najlažje spoznalo značaj srbske narodne pesmi. Zbor spremlja cela vrsta najodličnejših srbskih predstavnikov pevske in godbene umetnosti.

Koncerti po Sloveniji, posebno pa koncert v Celju obeta postati sijajna kulturno - nacionalna manifestacija jugoslovanske pesmi, jugoslovanskega edinstva!

Stevan Mokranjac (1855—1914).

(O priliki koncerta pevske družine Stanković iz Beograda v Celju 14. 5. 1923.).

Stevan Mokranjac zavzema in bo zavzemal edno najodličnejših mest v zgodovini srbske glazbe. To častno mesto prioboril si je Mokranjac s 27 letnim neumornim in plodnim delom, ki ga je posvetil srbski glazbi.

Družba, v kateri se je Mokranjac pojavil, ni imela smisla za urejeno glazbeno življenje in delovanje.

Vsled tega je bilo njegovo delovanje mnogo težje, kot bi bilo v krajih, kjer je glazbeno življenje še bolj razvito.

Mokranjac je moral biti ter je tudi bil pedagog, skladatelj, dirigent in organizator. Da je na vseh teh poljih dosegel tako znatne uspehe, je znak njegove visoke splošne posebnosti pa godbene izobrazbe, njegovega neumornega dela ter veselja do narodne glazbe.

Dve leti potem, ko je bilo osnovano beograjsko pevsko društvo, zagledal je leta 1855 v Negotinu Mokranjac luč sveta.

Njegovo pravo družinsko ime je Stojanović. Ker pa je mati bila rodno

iz sela Mokranje, je ime kraja, kot se to v Srbiji pogosto dogodi, zamenilo družinsko ime. V rani mladosti bavil se je s cerkvenim petjem. Ko je dovršil gimnazijo in prišel na filozofsko fakulteto beograjske visoke šole, bil je član beograjskega pevskega društva.

Petje v društvu ter oseba Kornelija Stankovića uplivali so na muzikalni talent Mokranjčev tako, da se je popolnoma posvetil glazbi.

Leta 1877 poslalo je beograjsko pevsko društvo Mokranjca na Lipsko, da se tu posveti glazbeni izobrazbi. Pri profesorju Jadasonu na konzervatoriju na Lipskem in pozneje pri skladatelju Rajnbergerju v Monakovem se je mladi Mokranjac temeljito glazbeno naobrazil.

Iz Monakovega odšel je Mokranjac v Italijo, odkoder se je leta 1887 vrnil v domovino.

V Beogradu je prevzel mestni učitelja petja na prvi beograjski gimnaziji, u bogoslovni šoli sv. Save in srbski glazbeni šoli. Bil je tudi zborovodja beograjskega pevskega društva.

O Mokranjcu pripovedujejo, da je

imel neprecenljiv dar učenja, ki je silno uplival na njegove učence. Nikdar ni učil discipline temveč vzbujal v svojih učencih ljubezen in navdušenje do petja in glazbe. Bil ni učitelj, temveč pravi oče in poglavar velike pevске družine, ki je sledila z nepopisnim navdušenjem, iskreno hvaležnostjo in redkim veseljem vsakemu migljaju njegove roke.

Kot skladatelj se Mokranjac odlikuje v prvi vrsti kot harmonizator narodnih srbskih melodij.

Nastopivši 20 let po smrti Kornelija Stankovića, je tudi Mokranjac verno hodil po poti, ki jo je Kornelije Stanković začrtal.

Obhodil je svojo domovino ter povsod prisluskoval duši naroda — narodni pesmi.

Pridno si je zapisoval narodne melodije, iskal za nje odgovarjajočo harmonijo ter jih na ta način pripravil za zborni petje.

Tako harmoniziral je veliko število narodnih melodij, ter priporočil narodni pesmi srbski pristop v koncertne dvorane ožje domovine, ter vsega glazbenega sveta. Rukoveti Mokranjčevih narodnih pesmi so nedosegljivi umotvori harmonizirane srbske narodne pesmi. V njegovih zborih so posamezni glasovi samostojni, to je, ima večmoma vsak glas svojo melodijo, ter se vsi skupaj zlivajo v mehko, blaglasno celoto.

Rad tega so njegove pesmi tudi pri pevcih zelo priljubljene ter jih vsak, ki jih je enkrat pel, rad znova in znova poje.

Mokranjčevih XV. rukovetov ostane večno nov in večno lep vir bogastva in blaglasja srbskih narodnih pesmi.

V teh rukovetih Mokranja gotovo nihče mlajših glazbenikov srbskih ne dosega.

Razn rukovetov ima Mokranjac tudi več drugih skladb, med njimi več originalnih. Kot učitelj glazbe v gimnaziji uglazbil je večje število pesmi, ki se še v šolah danes uporabljajo. Za cerkveno petje priredil je liturgijo za mešan zbor, troglasno liturgijo za moški zbor in troglasno za otroški zbor.

Razven tega je uglazbil veliko število cerkvenih pesni za razne cerkvene obrede in sicer deloma po narodnih motivih, deloma pa originalnih. Na edni osmeroglasni taki cerkveni glazbi delal je 24 let. Končno je Mokranjac uglazbil tudi več solotočk za spremljevanje z glasovirom.

Mokranjac je bil odličen zborovodja. Vsi njegovi zbori so izvajali petje dovršeno.

Tudi organizatorno je Mokranjac odlično deloval. Ustanovil je leta 1888. beograjski godbeni kvartet, gimnazijski zbor in zbor bogoslovcev sv. Save. Posebno zadnjeimenovali se je odlikoval po nedosežnem proizvajanju petja.

V beograjsko pevsko društvo pritegnil je elito beograjske inteligence. Vse slavne koncerte beograjskega pevskega društva (v Negotinu, Požarevac, Dubrovnik, Budimpešto, Carigrad, Petrograd, Moskvo, Kijev, Lipsko, Berlin itd.) je pripravil Mokranjac ter s njimi žel povsodi velikanske uspehe. Leta 1899 je ustanovil slavno srbsko godbeno šolo v Beogradu.

Mokranjac je umrl 16. 10. 1914. ter počiva v prestolici cara Lazarja ob Vardarju v Skoplju.

Slava njegovemu spominu!

Politične vesti.

Na potu k napredni koncentraciji v mariborski oblasti. V nedeljo 6. tm. se je vršilo v Središču zborovanje delegatov demokratske stranke, samostojne kmetijske stranke in drugih naprednih strank iz vsega ormoškega okraja. Nad 50 delegatov je zastopalo vse župnije. Zborovanje je otvoril župan g. Lukačič. Poročilo je podal gosp. Lovro Petovar, ki je dokazal potrebo naprednega bloka, zlasti za ormoški okraj. O. Hočevar je v imenu SKS podpiral njegova izvajanja s poudarkom, da hočejo pristati SKS v ormoškem okraju itn na dnevni red preko onih, ki so proti naprednemu bloku. Za načelstvo JDS je urednik Spindler izjavil, da demokratska stranka pozdravlja vsak korak, ki vodi do poštene kooperacije, če že ne do fuzije naprednih strank. V istem smislu je govoril tudi dr. Gosak

kot gost iz ptujskega okraja. Na predlog g. Petovarja se je sprejela sledeča resolucija: »Naprednjaki ormoškega okraja izražajo prepričanje, da je nujno potrebna enotna fronta vseh naprednjakov celotne Slovenije. Zato sklenemo za ormoški okraj, ki je tu zastopan, da se sestavi iz pristašev obstoječih naprednih strank poslovni odbor, ki ima vzeti takoj v roke delo za vse gospodarske, kulturne in politične zadeve, priprave vseh volitev v javne zastope in zagotoviti enoten nastop naprednjakov«. — Izvoljeni poslovni odbor, ki se bo še spopolnil z zastopniki nekaterih občin, je sestavljen tako-le: predsednik Lovro Petovar (Ivanjčevci), podpredsednik župan Fr. Lukačič (Središče). V odboru so: Ivan Tomažič (Vitani), Martin Rakuša (Pobrež), Janko Grivec (Ormož), J. Rakuša (Velika Nedelja), J. Mursič (Vikanjci), M. Golenko (Sv. Miklavž), Fr. Hočevar (Središče).

— Tako je storil zavedni ormoški okraj prvi važen korak, ki vodi k združitvi narodnih sil. To ni pot nazaj v stare forme, kakor bi radi to označevali tisti, ki ne znajo ločiti stvari od oseb, to je jasna in odločna volja dvigniti naš narod iz dosedanje nesrečne razdvojenosti na pot zdravega, novega svežega dela. Iskreno želimo uspehov, želimo in pričakujemo pa tudi, da se odzovejo v tej smeri tudi drugi okraji naše domovine. Potrebe so povsod prilično iste in razmere so iste. Vsako nadaljnje odlašanje pomeni le umiranje narodne energije. To pa je bila doslej tista naša bolezen, ki je omogočala, da so vstajali med nami vsimogoči preroki, ki so v boju za svojimi osebnimi cilji zastrupljali naš narod in gojili v njem ono razpoloženje, ki vodi vedno v nove cepitve in razkraja vse naše javno življenje tako daleč, da se z gnusom in obupom že najboljši možje odvrčajo od dela v javnosti. V takih razmerah pa cvete koristolovstvo in demagogija, ki rodi sadove, kakor jih vidimo na vsak korak. Kličemo torej na delo v znamenju sporazuma in poštenja vse one narodne moči, ki jim je na srcu napredek naroda in sreča naše Jugoslavije. Naj bi sledila ormoškemu okraju prav kmalu tudi Savinjska dolina!

Nasiljno razveljavljanje dveh demokratskih list. Na zadnji seji verifikacijskega odbora je razveljavila radikalno - klerikalno - turška večina demokratsko listo za Črno goro, katere nositelj je predsednik kasacijskega sodišča v Podgorici dr. Božo Vukotič. S tem sta izgubila mandate poslance dr. Vukotič in Todor Božović. V demokratski stranki v Črni gori so združeni vsi napredni elementi, ki so vsled stremeljave delovanja za ujedinijenje pretrpeli nepopisne muke ter že za časa vladanja Nikite dolga leta nosili okove v podzemskih ječah, pod Avstrijo pa robovali kot taki in bili v pomorskih trdnjavah izpostavljeni ognju francoskih topov. Demokratska lista je združila najboljše elemente naroda, može visoke izobrazbe. Ugotovljeno je, da se dr. Vukotič sploh ni udeležil agitacije. Njegov mandat je pravilno pridobil, čeprav bi se mu po členu 15. zabranila kandidatura. Jednako je postopala nepravilno večina verifikacijskega odbora glede demokratske liste v timoškem okrožju, katere nosilec je dr. Mišević, nekdanji pomočnik notranjega ministra, razveljavila je njegovo listo z motivacijo, da je policijski uradnik. Pomočniki pa niso uradniki. V formalnem pomenu besede. V trenutku razpisa volitev dr. Mišević že ni bil več pomočnik. Radikali in njihovi pomočniki so interpretirali zakon sploh po svoje. Pritožba dr. Ribarja, ki ni dobil od predsednika glavnega volilnega odbora poslanskega punomočja, češ da nima količnika se tudi ni ugodila. In vendar je nam vsem znano, da je dr. Ribar eden prvih politikov naše države, da je bil predsednik narodne skupščine in odličen borec za narodno edinstvo. Večina je določila, naj se o tem vprašanju razpravlja, ko pride na vrsto vprašanje Radičevih poslancev, ki tudi niso predložili pooblastil. V demokratskih vrstah pa vlada upravičeno veliko ogorčenje vsled takega nasilja, ki se izvršuje na prvovrstnih možeh naše države.

Ministrski sklep o redukciji uradništva. Ministrski svet je izdal sklep o redukciji uradništva, po katerem so vsa ministrstva dolžna do 1. julija zmanjšati število svojih uradnikov za 10 odstotkov in sicer tako, da se vsled redukcije zmanjša

budžet za eno desetino. Redukcija se ima izvesti na vseh nameščenih po celi državi. Za redukcijo se postavi posebna komisija, v katero pošljejo po enega člana ministrski svet in minister financ, tretji predstavnik pa bo vedno od onega ministrstva, o čigar uradnikih bo komisija odločala. Vsa ministrstva bodo sestavila sezname reduciranih nameščenecv, tako da se bo pri zasedbi izpraznjenih mest v katerikoli ministstvu potem nje upoštevalo in se bodo ta mesta z njimi zasedla, ako imajo potrebno kvalifikacijo. Ta sklep je povzročil pri uradništvu veliko ogorčenje. Ta deset-odstotna redukcija ne bo zadoščala za 10% zmanjšanje budžeta, razen če se činovnike vrže na cesto brez pokojnin in odpravnin. Bači se je, da se bo pri redukciji postopalo strankarsko, zato treba parlamentarne kontrole.

Solunsko vprašanje rešeno. Dne 10. tm. sta dospela iz Aten v Beograd grški zunanji minister Aleksandris in jugoslovanski poslanik Balugdžić, ki je na kratko konferiral z dr. Ninčevićem, nakar je bila konvencija o svobodni ceni v solunskem pristanišču podpisana. O zemlje svobodne cene ostane še nadalje pod suverenostjo Grške, upravo pa dobi naša kraljevina. Vsi spori svobodne cene se rešujejo na njenem ozemlju po jugoslovanskih zakonih. Svobodno ceno bo upravljal naš civilni komisar.

Ruski delegati v Lausanni napadeni. Dne 10. tm. se je izvršil atentat na tri ruske delegate v lausanskem hotelu »Cecila«. V jedilnico je stopil neki mož ter oddal tri strele iz samokresa, ki so zadeli tri ruske delegate in sicer šefa delegacije Vorovskega, tiskovnega šefa ruskega poslanštva v Berlinu Ahreima ter izvedenca iz trgov. Zadržanih Dimitrijeva. Vorovski je bil smrtno zadet, druga dva pa težko ranjena. Morilca, ki je član švicarskih fašistov, so prijeli.

Sožalje švicarske vlade vsled atentata na Vorovskega. Švicarski zvezni svet je izdal komunike, v katerem ugotavlja, da gre pri atentatu na Vorovskega za dejanje zasebnega maščevanja, ki se je po nesreči dogodilo v kraju, kjer ravno, zaseda mednarodna konferenca ter javno obsoja to dejanje kot kršitev morale in zakonov.

Celiske novice.

KONCERT STANKOVIĆA V CELJU. Prihod gostov z osebnim vlakom ob pol 3. popoldne. Pred kolodvorom na Krekovem trgu se razvrsti občinstvo in društva, ter se vrši tu oficijelen pozdrav. Celjsko pevsko društvo zapoje gostom v pozdrav zmagoslavno pesem »Jaz sem Slovan z dušo telom«. Po pevskem pozdravu pozdravi goste celjski župan. Nato odidejo gostje s spremljevalci vred v Narodni dom, kjer jim bodo nakazana stanovanja. Občinstvo, ki je dalo na razpolago prenočišča, prosimo, da pride v Narodni dom, da svoje goste spremlj domov. Ob pol 6. je v slučaju ugodnega vremena promenadni koncert v mestnem vrtu. Ob 8. zvečer je v mestnem gledališču slavnosten koncert. Stanković proizvaja 5 rukovetov prekrasnih Mokranjčevih harmoniziranih srbskih narodnih pesmi ter skladbi »Kozar« in »Maga pala«. Po koncertu odidejo gostje v Narodni dom, kjer prirede združena celjska društva svojim gostom komerz. Pri istem bo ponovno oficijelen pozdrav gostov ter odzdrav istih. Pri komerzu oz. med istim poje Celjsko pevsko društvo ter svira komorni kvartet. Občinstvu bo pristop med komerzom dovoljen tudi v veliko dvorano. Želimo, da je udeležba častna, da preživimo par prijetnih ur v družbi svojih bratov. V torek ob pol 11. uri dopoldne gostje odrinejo v Maribor. Natančnejši spored je razviden iz letakov. Predprodaja vstopnic pri tvrdki Goričar & Leskovšek, nakar občinstvo ponovno opozarjamo s pristavkom, da si prostore pravočasno priskrbi. Občinstvo vabimo, da se sprejema na kolodvoru ter koncerta polnoštevilno udeleži, da na ta način izkaže hvaležnost svojim bratom za veliko kulturno - nacionalno manifestacijo, katero bo Stanković s srbsko narodno pesmijo v Celju priredil.

G. predstojnike vseh uradov ujudno prosimo, da odredijo, da se sprejema »Stankovića« udeleži večje odposlanstvo istih. Razobešanje zastav. Vabimo vse hišne lastnike, da o priliki prihoda naših bratov razobešijo na svojih hišah zastave. Oglas na hišne posestnike v tem smislu izda mestni magistrat.

Pristop na peron kolodvora. Na prošnjo združenih društev celjskih je g. postajenačelnik prijazno odredil, da ima občinstvo, ki se udeleži sprejema gostov, prost dostop na celjski peron o priliki prihoda in odhoda gostov.

Obvestilo! Obiskovalce koncerta, ki so si dali rezervirati lože in druge prostore za 14. maj v gledališču prostimo, da iste prevzamejo najpozneje do ponedeljka opoldne, ker se takrat zaključijo predprodaja in bi se smatralo, da se na nerešene rezervirane prostore več ne reflektira.

Sokojsko društvo v Celju ponovno vabi na javni telovadni nastop, ki se vrši v soboto 12. maja ob 8. uri zvečer v mestnem gledališču z že objavljenim sporedom. Nastopi tudi celjski komorni kvartet in pevski krožek Komšija. Cene prostorom so razvidne iz lepakov, istotako ves spored. Predprodaja vstopnic v trgovini Goričar & Leskovšek.

Poučni izlet Velenje - Mežica - Fala 7. in 8. razreda celjske realne gimnazije. Veselo je drdral 7. maja savinjski jutranji vlak, vozeč nas, sedmo in osmošolce celjske gimnazije pod vodstvom g. ravnatelja in štirih gg. profesorjev proti severu na poučno ekskurzijo, združeno obenem z majniškimi izletom. Tudi naše razpoloženje je bilo majniško, kar smo izpričali z veselimi prepevanjem tja do Velenja, ki je bilo naša prva postaja. In kaj bi ne! Denarne skrbi smo prepustili tovarišu-očaku blagajniku, ki je naše račune zares vestno zapisoval in izplačeval. V Velenju nas je pričakoval na postaji g. rudniški ravnatelj ter nam po kratkem oddihu razkazoval zunanje objekte velenjskega drž. premogovnika. Po obilnem obedu, ki nam ga je poklonilo rudniško ravnateljstvo, smo se razdelili v dve skupini: osmošolci smo se podali v rudnik, sedmošolci pa v Hudo luknjo. V rudniku so nam uradniki razložili vse zanimive priprave. Imeli smo priložnost pregledati način izkopavanja, prevoz premoaga iz rogov na površino in nakladanje v vagon. Ker smo hoteli vstopiti na vlak v Paki, smo morali pohiteji. Zasedli smo dve kočiji, ki nam ju je dal g. rudn. ravnatelj v svoji res preveliki uslužnosti na razpolago. Voziči smo se tako hitro, da smo prišli v Pako mnogo pred prihodom vlaka. No ta prosti čas smo kar najtemeljitje izrabili. Oni, ki so imeli nahrbtnike, so jih hitro praznili. Nekaj nas je bilo tudi takih, ki nismo iz komodnosti vzeli s seboj ničesar razen palice, zato smo pomagali prazniti nahrbtnike tovarišem. Ko smo se pokrepčali, smo skušali svoje moči v borenju, boksanju, plezanju, zlasti na kandelabru, kamor so nekateri nagajivi tovariši obesili drugim čevlje. Manjkal seveda tudi ni »boksmeč«, ki se je v našem razredu vneto gojil že par let. Toda naše igre je kmalu prekinil vlak, ki naj bi nas pripeljal v Dravograd. Ločili smo se toraj od ljubeznivega ravnatelja, kateremu se pač ne moremo dovolj zahvaliti za trud in stroške, ki jih je imel celi dan z nami, ter se odpeljali. Sedmošolce smo našli, kakor smo pričakovali, na postaji Dolič, kamor so prišli iz Hude luknje. V Dravogradu smo imeli že preskrbljena prenočišča, katerih se pa nismo zgodaj poslužili, ampak smo po skupni večerji še pozno pohajali in peli po trgu. Program naslednjega dne je bil obisk Mežiških svinčenih rudnikov. Ob 7. uri zjutraj smo se odpeljali v Prevalje. Tam smo zasedli en vagon rudniškega ozkotirnega vlaka, ki nas je po dveurni in mnogokrat prekinjeni vožnji pripeljal v Mežico. Naprave, ki smo si jih ogledali pod vodstvom uradnikov, so res impozantne. Rovov, kjer se ruda koplje, stžal nismo mogli vsi ogledati; tem bolj smo pa preštudirali druge naprave, kakor zbiralnico, ki je zgrajena v terasah visoko gor v hrib, živarne, kjer se ruda topi in vzpenjače. Podjetje je eno največjih v Evropi. Kapital je angleški, le okoli 12 odst. je jugoslovanskega. Od svinčenega dima je vsaka bujnejša vegetacija zatrita; gore izgledajo kakor požgane. Da bi temu odpomogli, so sedaj zgradili ogromni kondenzator za dim. Ker so bila naša grla zelo izsušena, smo si v kantini izplaknili prah in svinček iz ust, ter se nato podali v rudniško restavracijo h kosilu, ki nam ga je priredilo gostoljubno rudniško ravnateljstvo. Po obedu smo se vrnili zelo dobre volje deloma z avtom, deloma z motorno dresino v Prevalje in odtoč

z vlakom v Dravograd, kjer smo zopet pozno v noč razveseljevali tržane z narodnimi pesmi. Drugo jutro smo se ob pol 6. uri podali na postajo, odkoder nas je jutranji vlak odpeljal v Falo. Tudi tu nam je uradništvo natančneje razkazalo ogromne objekte in stroje, zlasti velikanski jez in stroje za dviganje in spuščanje zatvornic. V elektrarni samostojni pet velikih generatorjev s skupno delavno silo 25.000 kw, ki jih žene 5 turbin s padcem ca 15 m. Tudi za splavje je preskrbljeno; do jezov jih privleče motorni čoln, potem pa jih z dvojnimi jezmom spustijo v višino spodnjega nivoja. Zanimiv je tudi nekaj kanal za ribe, ki prihajajo ob drstenju ob Dravi navzgor.

Ogledovanje je bilo dopoldan dovršeno; poslovali smo se od prijaznega g. inženjerja in se odpravili proti postaji. Ko smo se malo pokrepčali v bližnji gostilni, nas je odpeljal vlak v Maribor. Po kosilu so si nekateri ogledali glavne znamenitosti mesta. Ob pol 5. pa smo bili zopet doma v Celju, utrujeni in prašni sicer, toda vendar dobre volje. Tako je končal za nas osmošolce zadnji in izmed vseh naših dosedanjih najlepši izlet.

O. L. osmošolce.

K razstavi vajeniških del v Celju. V splošnem je razstava naredila dober vtis, vendar pa je dala povoda strokovnjakom, da opozore merodajne čimeno na nekatere nedostatke. Stavbeniške risbe kakor strojne so bile prav dobre, mizarjskih je bilo malo v primeri z lanskim letom. Čevljarska stroka je prišla prav malo do veljave, tu bi bilo dobro potegniti pri risanju vse čevljarje iz vseh razredov skupaj in jih izročiti strokovnjaku, ker tu preneha učiteljska zmožnost, dasi je vse hvale vredna, vendar ne more imeti strokovnjakega pomena. Isto velja za krojače, ki so sicer pokazali nekaj prav lepih risb, vendar pa iz strokovnjakega vidika nimajo in ne morejo imeti nobenega pomena. Nujna potreba bi bila, kakor povdarjamo pri čevljarjih, združiti tudi vse krojače pri risanju v enem razredu in jih podvreči strokovnjaku. Fazoniranje, postava žepov, krojenje podloge in uloge, to mora znati vsak krojaški pomočnik in v tem se ga izvežba najhitreje in najtemeljiteje v šoli. Frapiral je strokovnjake drugi dekliski razred, ki se je milo rečeno prav slabo izkazal z risbami, tako da ga je prvi razred, katerega vodi strokovnjak, močno prekosil. V tem pogledu je potrebna brezdvomno remedura. Risarke, ki so pokazale lansko leto prav lepi uspehi v risanju, bi bile morale pod istim strokovnjakom poduk nadaljevati. Krasno se je izkazal učenec Sotariček Davorin, naredil je risbo, ki predstavlja mizarjskega vajenca sredi delavnice med počitkom sedečega, igrajočega na harmoniko in se veselo smejočega. Sestava barv je prav uzorna. V splošnem pa je bil čas razstave prekratek, tako da ni bilo mogoče isto temeljito pregledati. Želeti bi bilo, da bi v bodoče bila razstava vsaj en dan za vpogled. Obrtni šolski svet naj bi v bodoče vse te nedostatke skušal popraviti, ker le tedaj bode imela obrtna nadaljevalna šola popoln uspeh. — Ivan Bizjak.

Izlet obrtnih vajenk in vajencev iz Celja v četrtek 10. t. m. je izpadel prav povoljno. Ogledali so si v Šoštanju Vošnjakovo tovarno za usnje, ki je ena največjih v Jugoslaviji. Pri odhodu iz Šoštanja je imel zastopnik obrtnega društva iz Šoštanja g. Volk lep nagovor na glavnem trgu na vajeništvo in učiteljstvo. Povdarjal je potrebo obrtnošolske izobrazbe za naš naraščaj ter konstatiral, da se napredno obrtništvo zaveda tega vprašanja ter podpira obrtno šolstvo z vsemi močmi. Izpodbujal je vajeništvo k spoštovanju do svojega učiteljstva, ki se žrtvuje za nje. Vajeništvo bo šele pozneje spoznalo, kaj pomeni obrtno šolska izobrazba za njega. Izrazil je veselje, da je vajeništvo iz Celja s svojim učiteljstvom v tako velikem številu (bilo jih je okoli 200) posejilo lepi Šoštanj ter obžaloval, da ni bilo obrtnemu društvu v Šoštanju poprej sporočeno, ker bi sicer isto pripravilo lep sprejem in po programu razkazalo vse zanimivosti Šoštanja. Želel je končno med splošnim oobravnavanjem navzočih, da odnese najlepše spomine iz Šoštanja. Nato je odkorakalo vajeništvo v velenjski premokop, kjer si je ogledalo v istem vse zanimivosti. Tudi Velenjski grad, ki je ena najstarejših stavb tega trga, je gojencem zelo ugajal. Vajenci so se

odpeljali med prepevanjem veselih pesmi nazaj v Celje, kjer so učenke še za slovo na peronu zapele »Slovenka sem«. Gre zahvala g. ravnatelju Serajniku za lepo uspeli izlet, ki bo ostal vsem v trajnem spominu.

Ivan Bizjak.

Organizacija Jugoslovenskih Nacionalistov »Or-Ju-Na« v Celju naznaja članicam in članom, da se je vsled tehničnih zaprek nameravani pešizlet v Žalec na praznik 10. tm. moral preložiti in se v slučaju tepega vremena vrši v nedeljo 13. tm. Zbirališče ob 13. uri pred Narodnim domom. Vabimo vljudo tudi ostalo »Or-Ju-Na« naklonjeno občinstvo, da se pridruži izletnikom.

Organizacija jugosl. nacionalistov je preložila svoj izlet v Žalec na nedeljo 13. maja 1923. Zbirališče ob 13. uri na dvorišču Narodnega doma. V slučaju slabega vremena odhod s popoldanskim vlakom. Udeležba predvsem za člane posameznih odsekov obvezna.

Žensko društvo v Celju vabi vse svoje članice, da se polnoštevilno udeležijo sprejema pevskega društva Stanekovič na kolodvoru v Celju. Dame, ki imajo narodne noše se prosijo, da se javijo društveni predsednici gospej El dr. Kalanovi.

Kino Gaberje. V soboto 12. in v nedeljo 13. maja »Gospodična Julija«, drama v petih dejanjih.

Dnevna kronika.

Današnja in ponedeljkova številka »Nove Dobe« ste združeni. Vsled tega izide prihodnja številka »Nove Dobe« v sredo ob navadnem času.

Telefonska številka uredništva »Nove Dobe« je od danes naprej 65.

† Ivan Kvac. V četrtek 10. maja smo položili k večnemu počitku tam v njegovi ljubi Rožni dolini moža, ki je svoje življenje in svoje delo posvetil šoli in svojemu narodu. Z dušo in srcem je živel v narodu, zato je bilo zadnje slovo in zadnja njegova pot, na koji ga je spremljala cela občina, tako pretresujoče žalostna. Za Šmartno je bil to dan težkega žalovanja, ki je kazal in pričal, kaj je pokojni naš nadučitelj bil v svojem življenju šolski mladini in vsemu prebivalstvu šmartinske občine, bil mu je učitelj, bil mu je dober in ljubeznjiv svetovalec in pomočnik v vsem, kar je imelo njegovo čustveno bogato srce. Z zelenjem in cvetjem je hvaljen narod zasul grob, v kojem počiva tam na solnčni višini Rožne doline sredi pomladnega cvetja in zelenja mož, ki ga je narod ljubil, kakor ljubi malokedaj, mož za kojim plaka narod kakor more plakati le zapuščenca deca za svojim dobrim očetom. Več je to in lepše je to, ko vse tolažilne lepe besede, izgovorjene ob preranem grobu, izliva se vsa ta bol v one večnolepe akorde pesmi žalostinke »Vigred se povrne, vse se oživi, tratica pogrne se s cveticami«, ki so Ti jo peli. Tebi, ki si ljubil slovensko pesem, Tvoji prijatelji, ki ljubijo pesem in slovensko prijateljstvo. Ta zavest, da si ljubil in bil ljubljen, da si polno izpolnil svoje lepo življenje, bodi velika tolažba Tvojim dragim najbližnjim, nam pa svetel spomin. ki je močnejši, ko smrt in tuga. Počivaj v miru, zlata duša!

Žalec. (Izlet.) Pod vodstvom svoje ga učiteljstva ter z gmotno, izdatno pomočjo žalskega župana g. Vinko Vabiča je poletela mladina obrtno - nadaljevalne šole v Žalcu — 75 po številu — v nedeljo, dne 6. maja t. l. v Falo. Nestropno je bilo pričakovanje odhoda v polnočni uri. Peš so šli učenci v Celje, nato z vlakom v Maribor in Falo, v tehnični »čudež« evropski. Razkazovanje je oskrbel iz prijaznosti tamošnji uradnik g. Hifler. Polni zadoščenja in prelepega užitka se vračamo zopet in izstopimo na koroškem kolodvoru v Mariboru, od koder je šla pot preko novega dravskega mostu v stolno cerkev in nato prisostvovali sv. maši v Martini cerkvi. Sledilo je ogledovanje mestnega muzeja v Cankarjevi ulici, kar je fantje zopet silno zanimalo. Po šetanju v mestnem parku nas je združil zopet skupni obed v restavraciji »Maribor«, kjer je g. gostilničar pripravil — vsa hvala mu — okusno in ceneno kosilo. Nasičeni s neizbrisljivimi utisi, spomini za življenje, se je podala mladost na kolodvor. V Celju pa sta sprejela izletnike vozova g. Kvedra in g. Naraksa in s tem pripomogla, da so bili učenci na večer zopet na svojih, po vsej Spoč.

Sav. dolini razkropljenih domovih. Tudi njima mladinska zahvala. Bil je to najsičajnejši zaključek šolskega leta obrt, nadalj. šole žalske. Mladina pa se zahvaljuje iskreno prireditelju in velike mu šolskemu prijatelju. Podporniki in prijatelji mladine so največji ljubitelji svojega naroda. Da bi našli tudi dovoli posnemovalcev.

Velik požar povzročil ogromno škodo. Dne 10. tm. se je užgala hiša, ki stoji poleg tovarne za usnje in parne žage Josipa Priha pri Sv. Lenartu. Ogenj je najbrže nastal vsled poškodovanega dimnika. V par trenutkih je bila v plamenu žaga, skladišče, tovarna in hiša s pisarno. Radi viharja je bila vsaka pomoč nemogoča. Ogenj je uničil vsa poslopja in povzročil 20 milijonov škode.

Utopljenko so v četrtek našli pri Zidanem mostu. Bila je čedno napravljena in v blagoslovljenem stam. Kdo je, se še ni moglo dognati.

Ravnatelj Gustav Pirca pogrešen. Predsednika Kmetijske družbe za Slovenijo, gen. ravnatelja Gustava Pirca pogrešajo že teden dni. Odšel je od doma, a se doslej še ni vrnil. Domneva se, da si je sam vzdel življenje. V teku je obsežna poizvedovalna akcija, ki pa do sedaj še ni imela uspeha.

Vsled zastrupljenja krvi umrl. 33 letni inženjer Drago Švigelj, profesor na srednji kmetijski šoli v Mariboru, je pred kratkim seciral mrtvo mačko učenecem in se ranil, ne da bi iskal takoj pomoči pri zdravniku. Nekaj dni je ležal v bolnici, v sredo je hotel iti na svoj dom v Borovnico, a je naslednje jutro umrl v naročju svoje soproge, s katero je bil komaj eno leto poročen. Trdi se, da je umrl na malariji.

Udeležba pri pogrebu judenburških žrtev. Da se omogoči kolikor mogoče častna in mnogobrojna udeležba ljudstva pri pogrebu judenburških žrtev, bo odbor skušal od železniških uprav izposlovati vozne olajšave. V svrhu kontrole je potrebno, da ima odbor pravočasno prijavljena imena vseh onih, ki se nameravajo udeležiti pogreba v Ljubljani in ki žele uživati vozne olajšave. Zlasti pozivamo društva in korporacije, da s svojo mnogoštevilno prisotnostjo pri pogrebu povečajo veličastnost dni prevoza in pokopa in na ta način dokažejo, da se klanjajo duhu žrtev za našo svobodo. Prosimo, da ona društva in korporacije po deželi, ki se nameravajo pogreba udeležiti, to odboru (na naslov dr. Tone Jamar, Prešernova ul. 5) prijavijo in navedejo število onih svojih članov, ki žele imeti vozne olajšave. V prijavi naj bo tudi izjavljeno, ali in kakšna bo udeležba v slučaju, da vozne olajšave ne bi bile priznane. Prevoz se izvrši vsekako v mesecu maju. Podrobnosti se objavijo naknadno. Odbor za prenos leta 1918. vsled upora v Judenburgu po prekem sodu ustreljenih vojakov bivšega 17. pp. v Ljubljani.

Italijanski kurir aretiran. Kakor poroča »Jutro« je bil prejšnji teden aretiran v Zidanem mostu italijanski kurir De Vecchi. Kurir je čital neki italijanski list, ko je vstopilo več oseb v kupej. Vprašali so ga, če je Italijan, ko je to potrdil, so ga Jugoslovani insultrirali. Na postaji Zidani most so poklicali tam službujočega orožnika, ki je zadržal kurirja na postaji šest ur, ker so ljudje trdili, češ da je žalil jugoslovanskega kralja. Transportirali so ga v Laško od tam pa k sodišču v Celje, kjer se je državni pravdnik prepričal o njegovi nedolžnosti in ga izpustil. Italijanska vlada je vsled tega incidenta vložila v Beograd protest diplomatskim putem.

Mrtvo dete v spovednici. V tržaški cerkvi sv. Antona Novega je našla v spovednici neka žena omoč, v katerem je bilo truplo novorojenčka. Komisija je ugotovila, da je bilo dete takoj pri rojstvu umorjeno. Neusmiljeno mater niso še izsledili.

Eksplodizija na vojni ladji. Na italijanskem torpednem lovcu Bassini, so se vnela razstreliva, ki so poglala ves krov v zrak. Osem pomorščakov je bilo mrtvih, pet smrtno ranjenih, vsi ostali pa so lahko poškodovani.

Pobesneta krava je umorila v Freistadtu neko kmetico med molžo. Nabdla jo je na roge, jo treščila na tla, jo zopet nabdla in vrgla ob tla ter nato pohodila. Na njene obupne klice so prihiteli ljudje, a so jo našli že mrtvo.

Znižane vozne cene za semenj v Padovi. Ravnateljstvo Južne železnice je dovolilo za tovore namenjene na

vzorčni velesejm v Padovi 50% znižanja običajnih tovarnih tarifov. Velesejm se vrši od 1. do 15. junija t. l.

Iz trgovskih krogov zgornje Savinjske doline in Galanterie Firma »Luna« in Maribor. Pred nekaj dnevi se je vozil z avtomobilom po naših krajih mladenič, ki se je predstavil za sina mariborskega trgovca Kimanna. Namen njegovega potovanja je bil, »Zweks Einführung der Firma »Luna« in Maribor. Ta mladenič se je vedel pri trgovcih silno vsiljivo, trdovratno pa ni hotel razumeti slovenskega jezika, ter se ostentativno posluževal samo švabščine. Zavedni trgovci so mu seveda povsod pokazali vrata ter priporočamo tudi drugim trg. tovarišem imenovano »Galanterie Firma« njenega potnika pa naj vsak sprejme tako, da se mu na široko odpro vrata, ki vodijo na cesto. Trgovci iz dežele. Podpis v uredništvu na razpolago.

Gospodarski promet na naši obali. Na naši obali vršijo obalno in tovarno plovno službo sledeče parobrodarske družbe: Jadranska plovdba deln. družba na Sušaku, »Dalmatia« parobrodarska delniška družba v Splitu, Dubrovačka parobrodarska delniška družba v Dubrovniku, Obalstna plovdba d. z. o. z. v Dubrovniku, Korčulanska plovdba L. Depolo & Co., v Korčuli in »Boka« broderska družba v Kotoru. Navedene paroplovne družbe vzdržujejo in vršijo službo na sledečih linijah in zveznih progah: Na spojinih progah med Bakrom, Splitom in Kotorom vozijo parobrodi Jadranske plovdbne in Dalmatie. Na spojinih linijah med Durvnikom, Trstom in Bari vozijo parobrodi Dubrovačke paroplovdbne d. d. Med Splitom in Trstom vozijo parobrodi Dalmatie d. d. Na lokalnih progah pri morju vršijo službo parobrodi »Jadranske plovdbne«. Na lokalnih linijah v srednji dalmatinski obali vozijo parobrodi »Dalmatie«, med tem ko vršijo na lokalnih progah južne dalmatinske obale prevozno službo parobrodi dubrovniške obalne plovbe, korčulanske plovbe in ladje broderskega delniškega društva »Boka«. Poleg teh domačih družb vršijo na naši obali plovno službo še sledeče inozemske parobrodarske družbe: Parobrodarska družba »Puglia« in »Bari«, »Lloyd Triestino« v Trstu in »Costiera« na Reki. Vozni redi parobrodarskih zvez vseh navedenih družb z navedbo tomaže posameznih parnikov za tovarno službo so interesantom na vpogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Za III. Ljubljanski vzorčni velesejm (od 1. — 10. sept. 1923) se letos posebno zanima inozemstvo, od kjer je dospele že veliko prijav. Iz teh je razvidno, da bodo na letošnji velesejmski prireditvi razstavili češke, poljske, avstrijske, nemške, belgijske, francoske in italijanske tvrdke. Prospekte je zahtevalo tudi več tvrdk iz Anglije, Amerike, Severne Afrike in Male Azije, ki žele potom ljubljanskega velesejma stopiti v ožje stike z našimi trgovci. Ljubljana je prag na orient in že to dejstvo samo daje značaj ljubljanskim velesejmom in kaže njih pomen. Tudi dejstvo, da ima ljubljanski velesejm po vseh za nas važnejših državah Evrope svoje zastopnike, in da se v kratkem otvori tako zastopstvo tudi v Ameriki, kaže na veliko zanimanje, ki vlada za to velevažno gospodarsko ustanovo.

Opozarjamo vse domače pridobitne kroge, da je velesejem v prvi vrsti namenjen domači industriji, obrti in trgovini in da se bo pred vsem oziralo na domače tvrdke, če bodo pravočasno poslale svoje prijavnice. Pri razdeljevanju prostora se bo gledalo na vrstni red prihajajočih prijavitelj ter naj torej vsakdo v svojem lastnem interesu prijavnico takoj izpolni in pošlje uradu ljubljanskega velesejma v Ljubljani. Gosposvetska cesta, kateri na zahtevo takoj pošlje prospekt in daje vse informacije pisмено in ustmeno.

Jos. Zupanc: »Konserviranje sadja in vsakovrstne povrtnine za domačo uporabo. Knjižica pod tem naslovom je izšla sedaj že v 4. natisku, kar gotovo govori za njeno potrebo in praktičnost. Namen ji je, da razširja spoznavanje raznih načinov konserviranja in uporabe sadja in povrtnin, upošteva pa predvsem one načine, potom katerih je mogoče v kratkem času in z malimi sredstvi konservirati velike množice ter tako oskrbeti gospodinjstva s svežimi živilji v dobi, ko teh v naravi takih ni mo-

Tungstam-žarnice

iz vlečene žice.

Nezdrobljive!

goče dobiti. V potrebo racionalnega konzerviranja nas uvaja poljuden pouk o bakterijah in njihovi kvarljivosti, nadalje najdeš v I. delu knjižice vsa potrebna navodila o sušenju sadja, ki ga pisec po pravici smatra za najvažnejši način njegovega konzerviranja in o vkuhanju sadja, o napravljanju sadnih kompotov, sokov, odcedkov ter nepojnih sadnih pijač, o prirejanju sadnih zdrizov (želej) in mozg, sadni pašt, in sadnih sirov, o raznih jagodnih vinih in sadnih likerjih. Poučuje nas torej o naravnostnejšem, v vsakem gospodinjstvu možnem uporabljanju sadja, ki pri nas še dolgo ni tako, kakor bi si ga iz narodno - gospodarskih ozirov smeli želeli. Pri oddelku o sadjevu in hrusevcu nas seznanja pisec z razumnim ravnanjem pri napravljanju te zdrave pijače, govori pa tudi o njenih napakah ter o njihovi odpravi, oziroma preprečenju. I. del zaključuje praktično navodilo o pripravljanju sadnega kisa za dom in prodajo. Vsi mnogoštevilni recepti v knjižici so preizkušeni in prirejeni tako, da se sadno konzerviranje izvršuje po njih ob najnižje mogočih izdatkih; iz istega vzorca razkazuje pisec razno uporabo sadja pri drugih narodnih med prostim ljudstvom, ki gotovo stremi po dobri kvantiteti in kvaliteti, skuša pa to doseči z najbolj omejenimi stroški. Isto načelo opazujemo v II. delu, ki govori o konzerviranju povrtnin in sicer o konzerviranju v patentovanih steklenicah, v kislu ali v soli. Pri tem se ne obrača le na manj znano ali vsaj v kmetijskih gospodinjstvih manj navadno vkuhanje v konzervnih in navadnih steklenicah, marveč daje tudi podrobna praktična navodila za obče udomačeno kisanje zelja in repe. Kot dodatek zaključuje knjižico navodilo o konzerviranju mesnih jedil v patentiranih kozarcih, ki je posebno prišlo v odležnih krajih, kjer je inteligenca, n. pr. učiteljstvo pogosto prišlo klicati na pomoč oblasti, da dobi slabo, a drago hrano v vaški gostilni. Radi te tako raznovrstne, praktične vsebine smo prepričani, da se ob knjižici ne bodo spodtikali niti najhujši protialkoholniki, ker vsebuje recepte in navodila za napravljanje alkoholnih sadnih izdelkov; saj po drugi strani njim samim nudi dovolj navodil za brezalkoholno uporabo sadja. Knjižica, ki je pisana poljudno, preprosto in vseskozi lahko umljivo, prav toplo priporočamo našim gospodinjstvom, gospodinjstvom in tečajem, kakor tudi učiteljstvu osnovnih in meščanskih šol, ki umeva svoje naloge o narodno - prosvetnem delu med ljudstvom tudi v racionalno - gospodarskem oziru. Cena ji je 15 Din, po pošti 16 Din ter se proti gotovemu vplačilu naroča na naslov: Josip Zupanc, okr. ekonom v Ptuj. Na naročila brez vplačila se ne ozira. Položnice so na razpolago.

**ZAHTEVAJTE V VSEH GOSTILNAH
IN KAVARNAH RAČUNSKE LISTKE
CMD!**

Razne vesti.

Vdovski stan v ptičjem zarodu. Družinsko življenje med ptičjem zarodom izkazuje vseskozi monogamijo. Ločitev v šumi sklenjenega zakona je skoroda nepoznana. V slučaju smrti enega zakona zaviši zadrževanje preostalega vdovca od njegovega značaja, temperamanta. Nekatere vdovele ptice kažejo velikansko žalost liki ljudem a se v čim krajšem času zopet poročijo. Druge zopet smrtnega udarca ne morejo preživeti. Videli so nekoč gavrana, čegar družico je ustrelil lovec, posedava-

ti v žalosti osem dni na drevesu, kjer mu je bila ubita družica, dokler ni o-mahnil od gladi in padel na zemljo. Na-pravil je samomor od gladi. Drugače je stvar v slučaju mladega ptičjega zaro-da, ki ga je treba rediti, krmiti. Pre-ostali ptič vdovec nima časa udajati se žalosti, kliče ga višja rediteljska dol-znost. Nikdar si, vedno zijajoči kljun-čki zahtevajo neprestano hrane. Pe-nički parček je gnezdil v kosmuljičnem bodastem grmu. Pregoreči peniček se je pri lovljenju mušic zabodel v trn, ki mu je prebodel srce. Imel je še moči pr-nesti mladim plen do gnezda in je ob gnezdu izkravavljen omahnil na tla. Pe-nička, goreča mati ni imela časa brigati se za žrtvovanega možička, morala je odslej delati za dva, da je nasitila nena-sitne zevajoče kljunčke.

Mesto razporok je Paris. Nikjer na svetu se zakoni ne ločijo tako hitro in v tolikem številu. Statistika to dokazu-je. V letu 1922 je bilo 38.659 po-rok in 5.237 razporok. Torej vsaki sed-mi zakon konča z ločitvijo. V neposred-ni okolici Pariza se loči vsaki osmi za-kon. Na deželi — čimdalje stran od Pa-riza pride šele na 11 do 12 porok ena razporoka.

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimnic.
Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Prodaja

šivalni stroj

še dobro ohranjen. Prešernova ul. 17,
I. nadstr., levo. 1

Prodaja se

elegantna še prav dobro ohranjena obleka
za gospoda srednje velikosti. Vpraša se
Gregorčičeva ul. 3, pritličje, desno. 1

Dva učenca

za kleparsko obrt se sprejmeta takoj pri
Franjo Dolžan, stavbeno in galanterijsko
734 kleparstvo, Celje 3-1

Prodaja se

po zelo ugodni ceni lep umivalnik z
marmorno ploščo in ogledalom primeren za
boljšo rodbino. Naslov v upravi lista. 1

Prodaja se

po ceni trgovski lokal z inventarjem in
stanovanjem. Naslov v upravi »N. D.«
769 3-1

Prodaja se

posestvo.

Nova, zidana hiša, z opeko krita, zraven
dva hleva ter dva orala zemljišča. Cena
240.000 kron. Poizve se pri Anton Golec,
Pečovje št. 38, p. Štore. 1

Knjigovodkinja in
korespondentinja

vešča slovenščine
in nemščine, želi
službe v Celju s
takošnjim nasto-
pom. Ponudbe na upravo tega lista. 765

Sanatorij in oddihališče

(Erholungsheim)

Dr. Pečnik v Rogaški Slatini,
Sečevo

omogoči pacientom, bolnim na no-
tranjih boleznih, kakor tudi vsem, ki
so odpočitka potrebni, pri primernih
cenah, izvrstni hrani in krasni legi
bivanje in zdravniško zdravljenje.
Prospekti gratis. Mastilne (Mastkuren)
z ležalnimi kurami (Liegekuren), di-
jetne kure, solne kure pozimi in po-
leti, vodozdravilne, terenske kure itd.

Javorove, buko-
ve in macesnove

deske

3. do 8. cm debele, suhe in lepe ima
na prodaj: Franjo Korun,
mizar, Št. Jurij ob Taboru. 1

Postelja

z vložkom, dobro ohrajena (za služkinjo)
in sobni klozet (Leibstuhl), še ne-
rabljen, se ugodno proda. Vegova
797 ulica 6. 1

Nov pobarvan voz

enovprežen, je na prodaj. Vpraša se v
gostilni gosp. V. Kuček v Žalcu. 2-1

Matija Bukovčan, brivec,

Celje — Kralja Petra cesta 27.

ima v zalogi stroje, škarje za striči, britve,
brivsko milo I. vrste itd. Sprejema britve v
brušenje. 1

Štev. 1629/23.

Razglas.

V ponedeljek, dne 14. t. m. poseti
beograjsko pevsko društvo Stanković
naše mesto. Da pripravimo našim bra-
tom čim bolj svečan sprejem, vabimo
hišne posestnike, da okrasijo hiše s
slovenskimi, srbskimi in državnimi za-
stavami, katere naj bi bile toliko časa
izobešene, dokler srbski gostje ne
odidejo.

Celje, dne 9. maja 1923.

Župan: dr. Hrašovec s. r.

Oblastv. koncesijonirana posredovalnica za promet z realitetami

A. P. ARZENŠEK IN DRUGOVI

d. z. o. z.

CELJE :: Kralja Petra cesta 22 :: CELJE

Posreduje pri prodaji ozir. nakupu zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in
malih posestev, industrijskih podjetij itd., itd. vestno in točno. 50-1

Priporočam se za izdelovanje

modernega pohištva

iz vsakovrstnega tuzemskega, kakor tudi
inozemskega lesa. Brza in solidna postrežba.
10 letna garancija in veliko znižane cene.
Spalne sobe vedno v zalogi!

Franjo Korun (Wagner)

Št. Jurij ob Taboru (Sav. dol.).

Zahvala.

Za vse izraze srčnega sočustvovanja povodom smrti našega
ljubega očeta, gospoda

IVANA KVACA

izrekamo vsem prav srčno zahvalo.

Posebej se še zahvaljujemo domačemu g. župniku in vsej
častiti duhovščini, županstvu občine Šmartno, Celjskemu učitel-
skemu društvu, darovalcem vencev in cvetja, vsem stanovskim
tovarišem, pevskega zboru in vsem neštetim, ki so tako mnogo-
številno spremili pokojnika na njegovi zadnji poti.

V ŠMARTNU, dne 11. maja 1923.

Zalujoči ostali.

K. C.-motorji

za kolesa, najpopolnejše konstrukcije, ima v zalogi

Ivan Šarner

mehanik in ključavničar v

Žalcu

Rajko Vrečer:

III.

NOVI KLOŠTER.

Novi kloster je danes grad gospoda Pollaka v občini Polzelo v Savinjski dolini in ima zanimivo zgodovinsko preteklost.

Celjski grof Friderich II. je ustanovil na svojem posestvu v polzelski fari Dominikanski samostan leta 1449. s sporazumljenjem Akvilejskega patrijarha.

Rim je ustanovitvi pritril leta 1451. Ko je bil samostan sezidan, so ga prevzeli Dominikanci od zagrebškega škofa Benedikta 13. januarja 1452. leta.

Ustanovno pismo pa je leto dni pozneje izvršil grof Friderich celjski dne 17. I. 1453., ki se je glasilo v izviru:

»Mi po Božji milosti knez in grof celjski smo spoznali, da ima človek vse svoje imetje izposojeno od Boga. V božjem varstvu smo ustanovili in sezidali samostan v Savinjski dolini, ki ga naj vodi prior z desetimi duhovniki ter ga tudi ustanovili z vedenjem in voljo visokorodnega kneza in našega sina Ulriha, grofa celjskega, ortenburškega in zagrebškega bana v slovenskih deželah i. t. d.«

Ustanovo je potrdil tudi sin Ulrih, po božji milosti grof celjski, na Dunaju leta 1453., v soboto, na dan sv. Sebastijana.

Po smrti Ulriha 1459. leta je prevzel cesar Friderich IV. kot dedič celjske grofije tudi samostan Novi Kloster v svoje varstvo.

Leta 1479. so Turki napadli samostan, ter razbili in uničili kipe in slike, oplenili samostan, menihe pa odvedli v sužnost; jednega pa na licu mesta umorili ter ga po preteku treh dni pokopali poleg cerkve.

Samostan je bil potem okoli 13 let zapuščen.

Potem so se menihi zopet vrnili ter se vzdrževali s pomočjo kmečkega ljudstva.

Aprila leta 1635. so se vzdignili savinjski kmetje proti gosposki ter oplenili in sežgali razne gradove.

Temu geslu so se odzvali tudi samostanski podložniki ter se zoperstavili menihom ter od priorja zahtevali, da imajo dobiti odslej v dneh tlake toplo jedila in vino in tudi olajšave pri lovu.

Ugoditev zahtev pa pričakujejo 6. maja.

Ta dan pa pride pred Novi Kloster okoli 200 podložnikov gospoda Jurija Schrottenbacha iz Prebolda pri St. Pavlu pod vodstvom Antona Repiča in Stefana Dvornika, ki so zahtevali od menihov kruha in vina, zagotavljajoč, da menihom nič žalega ne store.

Kmetje so dobili belega in črnega kruha ter 12 škafov vina. Nato se odstranijo.

Ojunačeni in oboroženi z biči, kiji itd. se vrnejo zopet v Prebold, ki ga oplenijo, ter spustijo vse vino iz sodov.

8. maja je obnovilo napad na Novi Kloster zopet okoli 150 kmetov ter so ponovno zahtevali ugoditev njihovih zahtev. — Le-ti so imeli svoj tabor v Zgor. Grušovljah, vasi blizu St. Petra v Sav. dolini.

Zalski grajščak Matija Bergomaske pa si je v svoji previdnosti in bojznosti nabavil 15 vojakov in nekaj kmetov ter se napotil v kmečki tabor in usmrtil 27 vsiadev.

14. maja pa pridejo v samostan Hrvati ter so ostali tu mesec dni. Njihov vojskova pa je stanoval v grajščini Grmovje (Hofreih) v piriški občini.

Hrvati so se prav dobro imeli ter povzročili menihom obilo škode. Savinjski dolini so pa odpeljali 370 glav goveje živine.

1670. leta se je samostan Novi Kloster povečal. 1735. leta so dobili 3 nove zvonove. Deset let pozneje pa je zgorel skoraj ves samostan, deloma tudi cerkev, tudi zvonovi so bili uničeni ter so jih v prihodnjem letu z dvema novima nadomestili.

1765. leta je bila v samostanu vizitacija in se je konstatiral nered pa tudi nesloga pri menihih.

Prior je bil primoran odložiti svoje mesto.

1787. leta pa je bil samostan z dvornim dekretom razpuščen; menihi pa so dobili po 200 gl. letne pokojnine. Na Dunaju je vladal cesar Jožef II.

Samostansko premoženje pa se je

cenilo nad 90.000 gl. Zvonovi so bili določeni za celjsko farno cerkev.

Proti snemanju zvonov so kmetje protestirali. Ker se prevoz ni posrečil, pride iz Celja komisar Johan Ritter s 60 vojaki pod poveljstvom nadporočnika Treša, da prevzamejo zvonove.

Na poti jih pa ustavi pred samostanom 400 kmetov. Vojaštvo je bilo primorano rabiti orožje. V pretepu je bil kmet Janez Jelen ubit, a drugi kmetje so začeli na vojaštvo metati kamenje; vojaštvo je sedaj streljalo; smrtno zadeta sta bila kmet Andrej Marovt in neki 16 letni fant, ki sta še tisti večer preminula v samostanu. Ostali so zbežali.

Še tisto noč so sneli Celjani zvonove ter jih odpeljali.

Vlada je 1820. leta prodala Novi Kloster zasebniku. Glavni oltar in Marijin kip sta prišla v St. Peter v S. d. orgle pa v Stranice.

Zdi se mi tudi važno omeniti, da je bil izmed menihov tudi neki Damian Meitling, rojen Gradčan, ki je bil v samostanu katehet in učitelj tamošnje trivijalne šole, ki pa se je 1786. leta premestila na Polzelo.

Narodno gospodarstvo.

Praktični sadjar. Izdal višji sadj. nadzornik M. Humek v Ljubljani, str. 410 s 24 barvanimi prilogi in 92 slikami v tekstu. Zopet nova sadjarska knjiga in kakšna! Neumorno delavni g. izdajatelj, ki je šele nedavno razveselil slovenske sadjarje z dvema prav potrebnima in jako zalo opremljenima knjigama in sicer: Sadije v gospodinjstvu in Breskev in marelica, nas je to pot iznenadil z neoporečno prav umestno in naravnost razkošno lepo opremljeno knjigo. Iz dosedajšnjih letnikov izvrstnega in po njemu samemu urejevanega lista »Slovenski sadjar« je izbral najprimernejše članke naših sadjarskih strokovnjakov ter uvrstil te članke v harmonično celoto, tako, da more služiti ta lepa knjiga kot prav dober svetovalec in unen kažipot vsakomur, ki se želi vpeljati v to lepo in koristno panogo kmetijstva, oziroma izpopolniti svoje znanje v praktičnem sadjarstvu. Knjiga je prav pregledno razdeljena v devet oddelkov. Prvi oddelek ocenjuje za naše kraje najprimernejše vrste peškatega in koščicastega sadja in pozdravljamo z veseljem, da se je posrečilo, pojasniti ta oddelek s prelepimi, umetniško izdelanimi barvanimi slikami najbolj priporočljivih sadnih vrst, med njimi nekaterih popojnoma ali vsaj precej novih, kakor jabolke Jakob Lebel, hruške Klapovke, Bühlerthalske češplje i. dr. V drugem oddelku se izčrpno opisujejo razni načini požlahtnjevanja. Tretji oddelek obravnava vzgojo sadnega drevja v drevnicah ter je tu posebno dobro došel pouk o domačih lastnih drevnicah. Četrtega oddelka bodo zopet veseli vsi oni, ki se ukvarjajo z gojenjem prtilikavcev. Peti oddelek razlaga prav obširno, kako se drevesa sade in oskrbujejo na stalnem mestu in kako se sadni nasadi uspešno gnoje. Šesti oddelek nas seznaja z najnevarnejšimi sadnimi škodljivci, bodisi živalskimi ali rastlinskimi in razklada načine, kako se ta nadloga ovira. Ta oddelek krasi zopet troje točnih barvanih slik. Sedmi del govori o obiranju in spravljaju sadja in osmi oddelek nam podaja obširna in natančna mesečna navodila, ki bodo mlajšim sadjarjem gotovo prav dobro došla. V zadnjem oddelku je zbranih 70 kratkih sestavkov, tiščočih se raznovrstnih sadjarskih vprašanj. Vsebinsko je torej bogata, posamezni članki so temeljiti in poljudni in pojasnjeni z obilnimi in točnimi slikami. Povdarjati pa moramo še posebno, da je spisal jako velik del priobčenih člankov gospod izdajatelj sam. Ker se obeta našemu slovenskemu sadjarstvu prav lepa prihodnost, je pač umestno, da se z vsemi močmi pospešuje njega razvoj; v to pa bode izborno služila ta jako pripravna in prelepa knjiga, ki stane prav okusno in trpežno vezana 120 Din, kar z ozirom na naše valutne razmere, bogato vsebino in za nas Slovence naravnost presenetljivo zalo opremo gotovo ni pretirano. Izborno bi tudi služila ta knjiga kot darilo šoli odrasli mladini, n. pr. ob birmi i. dr. Tako darilo bi prav gotovo marsikateremu bodočemu kmetovalcu navdušilo za prelepo in dobičkonosno sadjarstvo. Knjiga se dobi po vseh slovenskih knjigarnah.

Dopisi.

Petrovče. Ciril - Metodova podružnica v Petrovčah je darovala čisti dobiček igre »Trije tički«, ki se je uprizarila povodom podružničnega obnega zbora, v znesku 137.25 Din za šolske potrebščine ubogim petrovčkim šolarjem. Delavnemu odboru bodi izrečena v imenu šol. mladine iskrena hvala! Nadalje so darovali v iste namene po 100 dinarjev: keramična tvornica »Zagorka«, Keramična industrija Petrovče in g. Anton Vodenik; po 75 Din g. dr. M. Šribar in po 50 Din g. Josip Polanc. — Vrlim dobrotnikom, ki jim je na srcu dobrobit naše mladine, se iskreno zahvaljuje šolsko vodstvo.

Petrovče. V neki veseli družbi je daroval g. Fortunat Jelovšek, nadučitelj v Libojah 100 Din za C. M. podružnico v Petrovčah. Iskrena hvala! Želi se mnogobrojnega posnemanja.

Pevsko društvo »Vraska Vila« priredi dne 13. tm. ob 4. uri pop. v dvorani pri g. Radišku, Kaplja koncert in gledališko predstavo »Kdor se poslednji smeje«.

Gornjigrad. »Slovenski Gospodar« je v št. 50 objavil notico »Upravičene pritožbe iz Gornjegograda«, v kateri se na nesramen, podel in lažljiv način strupeno napada okrajnega sodnika g. dr. V. Hočevar, katerega vsi Gornjegraščani razen nekaj privandrovcev visoko spoštujejo, grdi dopis pa z največjo ogračenostjo obsojajo. Zato prosimo g. okrajnega sodnika, naj se nič ne zmeni za taka in enaka obrekovanja in naj še mnogo let ostane v našem trgu. Za vse klevetnike pa še pride plačilni dan. Gornjegraščani. (Podpisi so na razpolago.)

Vitanje. Naša Narodna čitalnica je ustanovila za svoje člane kakor tudi za nečlane svojo knjižnico ter razpolaga že z lepim številom raznovrstnih knjig. Da se je mogla ta, za naš kraj prepotrebna knjižnica ustanoviti, je v prvi vrsti zasloga Kluba naprednih akademikov v Celju, ki nam je daroval res dragoceno zbirko najrazličnejših knjig. Za ta velikodušen dar se mu odbor tem pešom najpristrčneje zahvaljuje. Knjižnica je nastanjena v šolskem poslopju ter posluje ob nedeljah in praznikih dopoldne. Prijatelji dobre knjige iz Vitanja in najbližnje okolice se prijazno vabite, da se knjižnice v obilni meri poslužujete, kajti le takrat bo ista dosegla svoj zvišeni namen, namreč širjenje omike in izobrazbe med našim preprostim narodom.

Vitanje. Prijatelji šole. Gospod Josip Tepej, trgovec v Vitanju je daroval naši šoli 2 voza mehkih drv ter 2 voza žaganja, za kar se mu podpisana najpristrčneje zahvaljujeta. Posnemanja vredni dokaz naklonjenosti napram šoli! — Fran Golež, nadučitelj. — Fran Temnik, načelnik.

Proda se

lesena baraka v dobrem stanju, 11 m dolga, 5 m široka. Vpraša se v pisarni Ljubljanska cesta 14. 2—2

Sodarske pomočnike

sprejme pri dobri plači in vsej oskrbi v hiši Fran Repič, Ljubljana, Trnovo. Istotam se sprejmejo vajenci. Nastop takoj. 4—4

Proda se

motorček z 1 HP.

Vpraša se v pisarni Zvezne tiskarne v Celju.

Iščem sobo

s uporabo kuhinje. Plačam dobro. Ponudbe na upravo »N. D.« 3—1

JETIKA!

Dr. Pečnik ordinira za pljučne bolezni vsak torek in petek v št. Jurju ob juž. žel. v Slatini pa za notranje bolezni. Čitajte njegove 3 knjige o jetiki.

Dežnikarna Jos. Vranjek

Slomškov trg 1 Celje Pred farno cerkvijo

priporoča svojo bogato zalogo **dežnikov** domačega izdelka po najnižjih cenah. Sprejema in izvršuje vsa popravila točno in solidno. 4

Ant. Lečnik

urar in juvelir Celje, Glavni trg št. 4 (prej Pacchiaffo). 55

Pokusite Žiko

Žiko

in se prepričajte, da ni okusnejše kave, Nardomešča pravo kavo ter potrebuje malo sladkorja, zato je tudi najcenejša. Priporočljiva je predvsem za otroke, bolnike in rekonvalescente. Številna priznanja na razpolago. Dobi se v vseh boljših trgovinah. Prazarna »Žika«, d. z o. z. Ljubljana. Rož. dol.

SANDALE

najboljši fabrikat

št. 20-23	Din 50-—
„ 24-27	„ 65-—
„ 28-31	„ 85-—
„ 32-35	„ 100-—
„ 36-40	„ 120-—
„ 41-46	„ 140-—

prodaja, dokler traja zaloga veletrgovina R. STERMECKI, CELJE. Trgovci engros-cene.

Brusne kamne za kose,

prave italijanske, nepresegljive v dobroti modro galico, rafijsko ličje, morsko travo za moderce v vsaki množini priporoča: Sever & Komp., Ljubljana. 5—2

Podr. Gospodarske Zveze Celje

nudi 80% kemično čisto kisovo kislino.

Kupuje prazne balone

od kisove kisline po najvišjih dnevnih cenah v vsaki množini. 3—3

BERSON
GUMENE PETE IN GUMENE POTPLATE
ceneje in trajnije so kakor usnene! Najbolje varstvo proti vlagi i mrazu!

CELJSKA POSOJILNICA

Stanje hranilnih vlog
čez K 70.000.000.—

Narodni dom (na oglu v pritličju)

Stanje hranilnih vlog
čez K 70.000.000.—

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od 1. jan. 1923 naprej po 5% brez odpovedi, 5½% do 6% z odpovedjo, večje stalne naložbe in naložbe denarnih zavodov po dogovoru.

Obavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

„LASTNI DOM“ V CELJU

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo, Prešernova ul. 15.

Sprejema hran. vloge in jih obrestuje po 6% to je 6 Din od sto, proti odpovedi 6½% Din od sto. Pri večjih naložbah po dogovoru

Dobro bizzijsko vino

okoli 50 hl, rizling, belo in rdeče, se po ugodni ceni proda. Vzorec in naslov pri R. Breznik, Celje, Dolgopolje št. 1 3-3

Sluga

se išče za bakteriološko stanico v Celju. Prošnje naj se oddajo osebno pri šefu stanice v bolnici. 2-2

Brzobjavne droge in hrastov les za taninsko porabo

od 10 cm naprej debeline, razžagan na 1 m 20 cm, kupuje večje množine lesna tvrdka

ERNEST MARINC, CELJE,
Kapucinska ulica 3. I. nadstr. 3-2

Oglejte si
manufakturno
trgovino

J. KUDIŠ

Gaberje št. 3

(gostilna Pleščak) nasproti Mestnega mlina

NA DROBNO!

55 50-18

NA DEBELO!

PRIPOROČA

svojim cenjenim odjemalcem veliko množino inozemskega blaga kakor sukno za moške in ženske obleke, cefir, šifon, vse krojaške potrebšćine ter raznovrstno manufakturno blago po zelo

nizkih cenah.

FRANC FUJAN

koncesijoniran in
oblastveno preizkušeni

krovski mojster

CELJE, Kralja Petra c. 8

Centrala v Ljubljani — Illova št. 48

se cenj. občinstvu priporoča in naznanja, da izvršuje vsakovrstna nova krovska dela s koranitom, eternitom, skalco, opeko, lepenko in lesnim cementom itd. Sprejema popravila vsakovrstnih starih streh. Na zahtevo tudi zalaga z zgoraj navedenim blagom. Delo preizkušeno, solidno in po najnižjih cenah. Vsa naročila prevzame Franjo Dolžan, stavbeno in galantarijsko kleparstvo, Celje. 3-1

Otroški vozički

KRAMAR & MISLEČ

preje Prca & Kramar

Nagrobni venci

priporočata svojo veliko zalogo raznega galanterijskega blaga, ženskega in moškega perila, cigaretnih papirčkov in stročnic, igralnih kart, razglednic, pap. servijetov, konfet in pap. krožnikov, otroških vozičkov, nagrobnih vencev, okraskov za krste, nogavic in rokavic ter vse druge v to stroko spadajoče predmete po najnižjih dnevnih cenah. Postrežba točna in solidna. 4-3

Ustanov. leta 1899.

R. SALMIČ-CELJE (NARODNI DOM)

Ogromna zaloga vsakovrstnih ur, zlatnine, srebrnine, briljantov, optike, očal itd. Najnižje konkurenčne cene. Popravila točno in zanesljivo. Kupujem staro zlato in srebro.

RIHARD KLOBUČAR ZOBNI ATELJE

GOSP. UL. 27 - CELJE - GOSP. UL. 27

izdeluje kavčuk, zlate krone,
zobe-navijake, zlate mostove.

Najugodnejši pogoji!

Reelna postrežba!

Prva hrvatska štedionica podružnica Celje

Ustanovljena l. 1846.

Aleksandrova ulica.

Ustanovljena l. 1846.

Delniška glavica: K 200.000.000.—

CENTRALA V ZAGREBU.

Rezerv. zaklad: nad K 135.000.000.—

Podružnice:

Darugar

Križevci

Beograd

Delnice

Maribor

Bjelovar

Djakovo

Mitrovica

Brod n. S.

Gjurgjevac

Nova Gradiška

Crikvenica

Ilok

Novi sad

Čakovec

Karlovac

Ogulin

Kraljevica

Osljeck g. grad

Vloge: K 2.000.000.000.—

Prejema vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun. —

Eskomptira menice in devize.

Prejema v inkaso tu- in inozemske menice in čeke.

Izdaja 4½% ne zastavnice in 4½% ne obveznice, ki so davka proste, pupilarno varne in imajo jamstveno sposobnost.

Kupuje in prodaja valute in devize.

Izdaja čeke in kreditna pisma in preskrbuje izplačila na temelju akreditivov na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje kredite v razni obliki.

Izvršuje vse borzne naloge točno in kulantno.

Posreduje pri nakazilih iz Amerike v tuzemstvo.